

บทที่ 9

ตายกับพระคริสต์และเป็นขึ้นกับพระคริสต์

ค่ายอีสเตอร์, มอนทรีออล, 5 เมษายน 1998

ส่วนที่ยากคือให้อาของเก่าออกไป

หลายวันมานี้ ผมได้ทำการซ่อมแซมในบ้าน บ้านเราดูค่อนข้างจะเก่าเล็กน้อย ดังนั้นจึงมีหลายสิ่งที่ไม่ทำงาน ก๊อกน้ำก็มีน้ำหยดเนื่องจากแหวนรองชำรุด และเมื่อผมเปลี่ยนแหวนรอง มันก็สึกกร่อนถึงขนาดที่เนื้อโลหะร่วงลงใส่มือของผม การจะเรียกช่างประปามาก็ค่อนข้างแพง ผมเลยตัดสินใจซ่อมท่อประปาเสียเองทั้ง ๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน

ผมได้ค้นพบว่า ส่วนที่ง่ายก็คือการใส่ของใหม่ ส่วนที่ยากก็คือการเอาของเก่าออก การถอดก๊อกน้ำออกจากอ่างล้างจานนั้นเป็นปัญหาใหญ่ เพราะทุกอย่างขึ้นสนิมรวมกันเป็นก้อน และผมก็ต้องตัดท่อโลหะเพื่อเอาก๊อกน้ำออก ถ้าผมทำอย่างนั้นไม่ได้ ผมก็จะต้องเปลี่ยนทั้งอ่าง การตัดท่อโลหะไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับพวกเราส่วนใหญ่ พวกคุณบางคนอาจเคยลองทำเช่นนี้ด้วยเลื่อยตัดโลหะ

หลังจากตัดท่อแล้ว ผมยังคงต้องถอดก๊อกน้ำออก แต่น็อตก็สึกมากจนไม่สามารถถอดออกได้ นี่เป็นอีกเครื่องมือหนึ่งซึ่งมีสีดำและสีเงิน เป็นอุปกรณ์ธรรมดาๆ แต่สามารถตัดน็อตโลหะได้ในเวลาอันสั้น หลังจากตัดท่อด้วยเครื่องมือชิ้นแรก คุณก็จะใช้อุปกรณ์นั้นวนไปรอบท่อและเลื่อนขึ้นไปยังตำแหน่งที่ยึดก๊อกน้ำด้วยน็อต จากนั้นก็ขันเกลียวให้แน่น มันมีจุดแหลมที่จะกะเทาะน็อตได้ก๊อกน้ำ ทำให้คุณถอดก๊อกน้ำออกได้

ทำไมผมจึงพูดถึงเรื่องทั้งหมดนี้? นั่นเป็นเพราะในขณะที่ผมกำลังซ่อมบ้าน ผมกำลังคิดถึงพระเจ้าและการทรงสร้างของพระองค์ เมื่อพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ ทุกสิ่งทุกอย่างก็ดี และแล้วก็มีบางอย่างที่ทำให้มนุษย์เสื่อมลง ก็เหมือนกับก๊อกน้ำที่ครั้งหนึ่งเคยสวยงามแล้วเกิดสึกกร่อน และจำเป็นต้องเปลี่ยนอันใหม่ด้วยความพยายามอย่างมาก

เนื่องจากมนุษย์เสื่อมลงโดยบาป เราจึงได้รับผลที่ตามมาจนถึงทุกวันนี้ ดังนั้นพระเจ้าจึงต้องสร้างมนุษย์ขึ้นมาใหม่ ดังนั้นพระคัมภีร์จึงกล่าวถึงการถูกสร้างใหม่ ที่เกี่ยวกับการบังเกิดใหม่หรือเกิดใหม่ ของเก่าถูกเอาออกไป ของใหม่ได้เข้ามาแทนที่

แต่การถอดของเก่าออกเป็นงานที่ยาก เครื่องมือที่พระเจ้าทรงเลือกสำหรับการกำจัดของเก่าก็คือไม้กางเขน ซึ่งคล้ายกับเครื่องมือนี้ที่สามารถตัดผ่านโลหะได้ อย่าให้รูปลักษณ์อันบอบบางของเครื่องมือมาหลอกเรา เพราะมันสามารถตัดผ่านแผ่นเหล็กของประตูได้ ในทำนองเดียวกัน ไม้กางเขนก็ดูธรรมดาๆ และเป็นสัญลักษณ์ของความอ่อนแอและความทุกข์ทรมาน แต่ก็เป็ณฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าสำหรับความรอดและชีวิตที่เปลี่ยนแปลง

หลักฝ่ายวิญญาณสามประการ

หลักการที่ 1: เราจะไม่เข้าใจบางสิ่งจนกว่าเราจะมีประสบการณ์กับมัน

วันนี้ผมอยากจะแบ่งปันหลักการพื้นฐานสามประการกับคุณ หลักการแรกก็คือ เราจะไม่เข้าใจบางสิ่งอย่างแท้จริง จนกว่าเราจะมีประสบการณ์กับมัน

วันนี้เรากำลังฉลองการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูของค์ผู้เป็นเจ้า เนื่องจากการเป็นขึ้นจากความตายที่เชื่อว่าตาย ถ้าไม่มีความตาย ก็ไม่มีการเป็นขึ้นมา มีพวกคุณกี่คนเคยตายแล้วบ้าง? ขอช่วยยกมือหน่อยได้มั๊ย? ดูเหมือนจะไม่มีใคร ในเมื่อคุณไม่เคยประสบความตายมาก่อน คุณจึงรู้จักความตายตามคำจำกัดความเท่านั้น คุณอาจเคยเห็นคนตายในงานศพ แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่า คุณจะรู้ว่าความตายเป็นอย่างไร เพราะคุณยังไม่เคยมีประสบการณ์ด้วยตัวคุณเอง

ผมอายุ 12 ปี ตอนที่เผชิญกับเรื่องความตายเป็นครั้งแรก ที่มองดูคุณย่าของผมที่นอนแน่นิ่งอยู่ ผมได้พูดคุยกับท่านเพียงไม่กี่วันก่อนหน้านั้น พวกเขาเรียกผมเข้าไปในห้องและบอกว่า “คุณย่าของคุณเสียชีวิตแล้ว” ผมเฝ้ามองดูท่านนอนแน่นิ่งอยู่ตรงนั้น และพยายามจะเข้าใจว่ามันเกิดอะไรขึ้น

ถ้าหากเราไม่รู้ว่าความตายเป็นอย่างไร แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าการเป็นขึ้นจากความตายเป็นอย่างไร? เราไม่มีความรู้จากประสบการณ์ในเรื่องความตายหรือการเป็นขึ้นจากความตาย ถ้าเราไม่เข้าใจอะไรบางอย่าง เราอาจจบลงด้วยการพูดเรื่องเหลวไหลเมื่อเราพูดถึงมัน

ตัวอย่างเช่น มีพวกคุณกี่คนที่เคยไปสวรรค์มาแล้ว? ไม่มีใครใช่ไหม? แล้วนรกล่ะมีใครเคยไปไหม? ก็ไม่มีใครใช่ไหม? ดังนั้นเมื่อเราพูดถึงสวรรค์และนรก เรากำลังพูดถึงสิ่งที่เราไม่มีความรู้ที่ มาจากประสบการณ์ และมีความเสี่ยงสูงที่จะพูดเรื่องเหลวไหล สวรรค์เป็นอย่างไรหรือ? มีเพื่อนมุสลิมบางคนบอกผมว่า ในสวนสวรรค์มีต้นไม้ ดอกไม้ ลำธาร และสาวพรหมจารีที่สวยงาม สวนสวรรค์ดูเหมือนจะเน้นผู้ชายเป็นหลัก ดังนั้นจึงอาจไม่ต้องดูผู้หญิงมากนัก

สำหรับนรกนั้น ผมรู้สึกสยองเมื่อได้ยินคนพูดถึงนรก ภาพที่คุ้นเคยของชาตานซึ่งมักจะวาดเป็นภาพการทรมานในรูปของคนที่หิวหิวและกำลังถือไม้สามง่าม ซึ่งมีหน้าที่คอยอย่างเผด็จกษัตริย์ที่มาถึงดินแดนของมันชั่ววินาที เราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าจะเข้าใจความนิรันดร์อย่างไร ที่จะเข้าใจร้อยล้านปีหรือพันล้านปีมันก็ยากพอแล้ว

ทั้งหมดนี้อาจฟังดูแล้วสนุกดี แต่ถ้านรกเป็นสถานที่ที่จัดการกับความบาป ทั้งหมดนี้ก็เป็นเรื่องที่ร้ายแรงทีเดียว มันดูไม่สมเหตุสมผลสำหรับเราเลยที่จะถูกลงโทษชั่ววินาทีในไฟนรกเพราะเรื่องของการบาปที่ก่อขึ้นในช่วงอายุขัยของมนุษย์ ถ้าเราเริ่มพูดเหลวไหล ก็จะไม่มีการเชื่อเรื่องนรกอีกต่อไป

และถ้าสวรรค์เป็นสถานที่ที่มีต้นไม้และดอกไม้ แล้วทำไมเราไม่ลองเดินเล่นในสวนสาธารณะดูล่ะ? สวรรค์จะเป็นที่สนใจของเราอย่างไรหรือ? พวกเราบางคนที่เป็นไขกระดูกพัง แล้วเราจะเป็นไขกระดูกเกรสจากพวกต้นไม้และดอกไม้ในสวรรค์ไปตลอดนิรันดร์ไหม? เราลดหัวข้อที่สำคัญให้เป็นเรื่องน่าขำ เพราะเราไม่รู้ว่เรากำลังพูดถึงอะไร

การเป็นขึ้นจากความตายทางร่างกาย และการเป็นขึ้นจากความตายทางวิญญาณ

การเป็นขึ้นจากความตายคืออะไร? เราไม่รู้ว่มันคืออะไร เพราะเราไม่รู้ว่อะไรคือความตาย เมื่อถามว่ามีใครในที่นี้เคยตายไหม ผมไม่ได้พูดตลก เพราะผู้ที่ยังมีชีวิตบางคนก็เคยประสบกับความตายมาแล้ว โดยถูกประกาศว่าตายแล้วในทางการแพทย์เพราะหัวใจของพวกเขาหยุดเต้น ผมคิดว่นี่เป็นสิ่งที่แพทย์ต่างรู้ดี บางคนเสียชีวิตและกลับมามีชีวิตอีกครั้ง บางครั้งก็ไม่กี่นาที่ต่อมา บางครั้งก็ 2-3 ชั่วโมงต่อมา บางครั้งก็สองสามวันต่อมา พวกเขาได้ตายและกลับมามีชีวิตอีกครั้ง ดังนั้นจึงเรียกว่า “ประสบการณ์ที่เฉียดตาย” หากพวกเขาไม่กลับมามีชีวิตอีก มันก็จะเป็นการตาย “ที่ถาวร” ไม่ใช่ “เฉียด” ตาย หากคุณเคยประสบกับการเฉียดตาย คุณก็จะได้ลิ้มรสความตาย และเมื่อกลับมามีชีวิตอีก คุณก็จะได้ลิ้มรสการเป็นขึ้นจากความตาย

พระกิตติคุณกล่าวถึงสามบุคคลที่ได้กลับฟื้นคืนชีวิตหลังจากเสียชีวิตแล้ว ก็มีบุตรสาวของโยริส บุตรชายของหญิงม่ายในเมืองนาอิน และลาซารัสซึ่งพระเยซูได้ทรงทำให้พวกเขาทุกคนเป็นขึ้นมา (มาระโก 5:22-43; ลู

กา 7:11-15; ยอห์น 11:1-45) ทั้งสามคนนี้มีประสบการณ์กับความตายอย่างลึกซึ้งกว่าเรามาก แม้ว่าพวกเขาจะยังไม่รู้เรื่องการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซู

เราจะต้องแยกแยะระหว่างการเป็นขึ้นจากความตายในสองประเภท ประเภทหนึ่งคือการเป็นขึ้นจากความตายทางร่างกายเช่นเดียวกับกรณีของลาซารัส คือหลังจากที่คุณกลับมามีชีวิตอีก คุณก็จะกลับสู่สภาพเดิมที่คุณเคยมีชีวิตมาก่อน ไม่มีความแตกต่างเบื้องต้นในสภาพร่างกายของคุณก่อนที่คุณตายและหลังจากที่คุณเป็นขึ้นจากความตาย หลังจากพระเยซูทรงทำให้ลาซารัสเป็นขึ้นมา เขาก็มีร่างกายแบบเดียวกับที่เขาเคยมีมาก่อน

แต่การเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูนั้นแตกต่างกัน เพราะร่างกายที่เป็นขึ้นจากความตายของพระองค์ได้ถูกเปลี่ยนแปลงในสภาพธรรมชาติ ที่ตอนนี้สามารถจะเดินทะลุกำแพงได้ เมื่อเหล่าสาวกมารวมกันอยู่ในห้อง ทันใดนั้นพระเยซูก็ทรงปรากฏกับพวกเขาแม้ว่าประตูจะปิดอยู่ (ยอห์น 20:19)

แต่ในขณะเดียวกัน พระกายที่เป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูก็ไม่ใช่ร่างกายที่ไม่มีตัวตนเป็นอากาศธาตุ พระองค์สามารถจะเสวยได้ (ลูกา 24:42-43) และผู้คนที่สามารถจะต้อนรับพระองค์ได้ (ยอห์น 20:17,27) ที่สำคัญที่สุดก็คือ ร่างกายของพระองค์จะไม่ตายอีกในขณะที่ลาซารัสจะตายอีกในภายหลัง คนที่มีชีวิตขึ้นมาจากความตายตามข่าวประเสริฐที่นอกจากพระเยซูแล้ว ภายหลังจะตายอีกครั้ง แต่เมื่อพระคัมภีร์ใหม่กล่าวถึงการเป็นขึ้นจากความตายนั่น ไม่ได้หมายถึงการเป็นขึ้นจากความตายประเภทนั้น แต่เป็นการเป็นขึ้นจากความตายของกายที่ไม่เน่าเปื่อยที่จะไม่มีวันตาย

พระเยซูตรัสว่า “ทุกคนที่มีชีวิตและเชื่อวางใจในเราจะไม่ตายเลย” (ยอห์น 11:26) วันนี้ผมไม่มีเวลาที่จะอธิบายคำกล่าวนั้นในเชิงลึก แต่ขณะนี้เราสามารถมีประสบการณ์กับความตายและการเป็นขึ้นจากความตายได้ โดยที่เราเข้าใจความเป็นจริงและความหมายของการสิ้นพระชนม์และการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซู

เปาโลกล่าวบางสิ่งที่คริสเตียนหลายคนงุนงงว่า “เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้จักพระองค์และฤทธิ์เดชแห่งการเป็นขึ้นจากความตายของพระองค์ และการมีส่วนร่วมในความทุกข์ทรมานของพระองค์ เป็นเหมือนกับพระองค์ในความตายนั่น” (ฟีลิปปี 3:10)

เปาโลหมายถึงอะไรที่กล่าวว่า “เป็นเหมือนกับพระองค์ในความตาย”? คำกล่าวนี้นี้ไม่ใช่สิ่งที่เราสามารถจะเข้าใจได้โดยการอ่านหนังสือเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู แต่โดยการมีประสบการณ์กับความตายนั่น ดังนั้น หลักการแรกของเราก็คือว่า คุณจะเข้าใจเฉพาะเรื่องฝ่ายวิญญาณตามสัดส่วนที่คุณได้รับจากประสบการณ์นั้น

อ้อ เมื่อผมถามว่า “มีใครที่นี่เคยมีประสบการณ์กับนรกไหม?” ผมไม่ได้ล้อเล่นด้วย เราทุกคนต่างเคยมีประสบการณ์ที่น่ายินดีมากจนเราเรียกมันว่า “สวรรค์” แต่ก็ยังมีประสบการณ์ที่น่ากลัวด้วยที่เราจะเรียกว่า “นรก” หรือ “นรกบนดิน”

เมื่อสองสามปีก่อน พระเจ้าได้ประทานประสบการณ์จริงในนรกให้แก่หญิงคนหนึ่งโดยพาเธอไปที่นั่น มันไม่ใช่ประสบการณ์ชั่วขณะ แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเวลาหลายเดือน วันแล้ววันเล่า พระเจ้าจะพาเธอไปในนรก พาเธอกลับบ้าน และกินข้าวแบบนั้น เธอเขียนหนังสือที่ผมจะบอกคุณได้ในภายหลัง ถ้าพวกคุณสนใจ ส่วนหนึ่งในคำอธิบายของเธอเรื่องนรกนั้นสอดคล้องกับแนวคิดของเราในเรื่องนรก แต่ในบางประเด็นก็ไม่เหมือนกับความคิดของเรา พระเจ้าทรงให้ประสบการณ์นั้นแก่เธอเพื่อเตือนผู้คนถึงนรก เพื่อบอกพวกเขาว่า มันไม่ใช่เรื่องตลกเกี่ยวกับคนที่ถูกทอดเหมือนไส้กรอก

หลักการที่ 2: ชีวิตฝ่ายวิญญาณเริ่มต้นด้วยความตาย

ตอนนี้ผมจะแนะนำหลักการที่สองโดยใช้คำถามที่คุณทราบคำตอบอยู่แล้วว่า ชีวิตทางกายภาพของคุณเริ่มต้นเมื่อไร? คุณจะบอกว่า “ก็เมื่อฉันเกิด แน่นอน” เนื่องจากมีคริสเตียนหลายคนที่นี่ เราสามารถถามอีกคำถามว่า ชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณเริ่มต้นที่จุดไหน? คุณอาจบอกว่า “ง่ายมาก ก็ตอนบังเกิดใหม่จ้ะ!” เราช่างรู้วิธีใช้คำศัพท์ของพระคัมภีร์จริงๆ! แต่ถ้าผมถามว่า “การเกิดใหม่หมายความว่าอย่างไร?” อาจไม่ได้คำตอบเร็วนัก และถ้าผมถามอีกสองสามคำถาม ผมอาจจะไม่ได้คำตอบเลย

พวกคุณบางคนอาจตกใจถ้าผมบอกคุณว่า ชีวิตฝ่ายวิญญาณเริ่มต้นด้วยความตาย นั่นคือการสอนของพระคัมภีร์ที่ชัดเจน ในแง่หนึ่ง การบังเกิดใหม่ไม่เหมือนกับการเกิดทางกายภาพ เมื่อพระเยซูทรงบอกนิโคเดมัสเกี่ยวกับการบังเกิดใหม่ นิโคเดมัสก็ถามว่าจะเป็นไปได้อย่างไรที่คนเราจะกลับเข้าไปในครรภ์มารดาของเขาเพื่อเกิดใหม่ (ยอห์น 3:4) พระเยซูไม่ทรงแม้แต่จะตอบเขา แต่แค่ตรัสว่า “ท่านเป็นอาจารย์ของอิสราเอลและไม่ได้เข้าใจสิ่งเหล่านี้หรือ?” (ข้อ 10) ผมสงสัยว่ามีครูสอนพระคัมภีร์สักกี่คนที่เข้าใจเรื่องเหล่านี้

มีพวกคุณกี่คนที่รู้ว่าชีวิตฝ่ายวิญญาณนั้นเริ่มต้นด้วยความตายแทนที่จะเป็นการเกิด? นั่นอาจอธิบายสถานการณ์ที่เลวร้ายของคริสตจักรในทุกวันนี้ ที่คริสเตียนจำนวนมากยังไม่ได้ตายจริงๆ

โรมบทที่ 6 กล่าวว่า จุดเริ่มต้นของชีวิตฝ่ายวิญญาณอยู่ที่การบังเกิดใหม่ ไม่ใช่การบังเกิดใหม่ที่เป็นพิธีกรรมภายนอก แต่เป็นการบังเกิดใหม่ที่เราย้ายกับพระคริสต์และเป็นขึ้นมากับพระองค์ จากประสบการณ์ของพวกคุณ มีกี่คนที่รู้ว่าการตายกับพระคริสต์คืออะไร? ถ้าหากคุณยังไม่ได้ตายกับพระองค์ แล้วคุณจะเป็นขึ้นกับพระองค์ได้อย่างไร?

คริสตจักรเต็มไปด้วยผู้คนที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการตายกับพระคริสต์ คุณไม่สามารถจะเข้าใจจริงๆ ถึงสิ่งที่คุณไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน ดังนั้น ถ้าคุณไม่ได้ตายกับพระคริสต์ คุณก็จะไม่รู้ว่ามีโรมบทที่ 6 กำลังพูดถึงอะไร แม้ว่า你会ได้รับบัพติศมา คริสตจักรเต็มไปด้วยคนที่รับบัพติศมาที่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาตอนรับบัพติศมา และไม่รู้ว่ามีบัพติศมาหมายถึงการตาย

คริสเตียนบางคนก็พูดง่ายๆ ว่า “ฉันเชื่อ ฉันจึงรอด” ผมได้ยินเรื่องเหลวไหลมากมายเกี่ยวกับความหมายของความเชื่อ ถ้าคุณอ้างว่าได้รอดโดยความเชื่อ แล้วความเชื่ออะไรหรือที่คุณมี? คุณอาจบอกว่า “นั่นง่ายมาก ฉันเชื่อว่ามิชเชลที่เรียกว่าพระเยซูคริสต์” คุณก็ทำได้

“และพระเยซูของคัมภีร์ก็ถูกตรึงกางเขน” ก็ดี

“และพระองค์ถูกชุบให้เป็นขึ้นจากความตาย” มหัศจรรย์!

“ฉันเชื่อทั้งหมดนั้น ดังนั้นฉันจึงรอดแล้ว”

ขอโทษด้วยเพื่อนเอ๋ย เพราะมารก็เชื่อในสิ่งที่คุณเชื่อ มารรู้ว่าคำกล่าวทั้งหมดนี้เป็นความจริง มันไม่ได้เพิกเฉยกับข้อเท็จจริงพื้นฐานเหล่านี้

คุณไม่ได้รอดเพียงเพราะคุณเชื่อว่า พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ตามข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา แต่เราจะไม่ได้รับความรอดจนกว่าเราจะตายกับพระคริสต์และเป็นขึ้นมากับพระองค์ สิ่งนี้ไม่ใช่คำสอนที่ผมคิดค้นขึ้น แต่เป็นสิ่งที่สอนไว้ในโรมบทที่ 6 ซึ่งเป็นบทพื้นฐานที่น้อยคนจะเข้าใจ

ดังนั้น หลักการที่สองของเราก็คือ ชีวิตฝ่ายวิญญาณเริ่มต้นด้วยความตาย ไม่ใช่ความตายที่ช่วยให้รอด เพราะมีผู้คนตายตลอดเวลา แต่เป็นการตายกับพระคริสต์

นี่เป็นคำถามพื้นฐานอีกข้อหนึ่งที่ว่า พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่ออะไร? ใครที่เคยเรียนชั้นเรียนวันอาทิตย์ก็จะรู้คำตอบ โรมบทที่ 6:10 กล่าวว่า พระคริสต์ทรง “สิ้นพระชนม์ต่อบาปครั้งเดียวนี้” ด้วยเหตุนี้ พระคริสต์จึงทรงสิ้นพระชนม์ต่อโลกที่บาปครอบงำ “โลก” ไม่ได้หมายถึงลูกกลมๆ ที่โคจรรอบอยู่ในระบบดาวเคราะห์ เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลก แต่เป็นระบบของมนุษย์ที่ถูกครอบงำโดยบาป เมื่อ 1 โยฮัน 2:15 กล่าวว่า “อย่ารักโลก” ก็ไม่ได้หมายความว่าเราไม่รักต้นไม้และดอกไม้ แต่เราไม่รักระบบของโลกที่ครอบงำด้วยบาปและความเย่อหยิ่ง

เนื่องจากการตายของพระเยซูเป็นการตายต่อบาป คุณไม่สามารถจะตายกับพระคริสต์ได้ เว้นแต่คุณจะตายต่อบาปด้วยเช่นกัน และด้วยเหตุนี้คุณจึงตายต่อระบบแห่งบาปของโลกด้วย คุณยังตายต่อสิ่งที่พระคัมภีร์

เรียกว่า “เนื้อหนัง” ด้วย ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ตรงข้ามกับพระวิญญาณ ถ้าคุณได้ตายกับพระคริสต์ วิธีความคิดของคุณก็จะเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง คุณเคยมีประสบการณ์นี้หรือไม่? คุณจะพูดได้ไหมว่า “ใช้ความคิดของฉันได้เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ทั้งชีวิตของฉันด้วย”?

หลักการที่ 3: ตายกับพระคริสต์, เป็นขึ้นกับพระคริสต์

สิ่งนี้นำเรามาถึงจุดที่สามและจุดสุดท้ายของเรา คือถ้าเราตายกับพระคริสต์ เราก็คือเป็นขึ้นมากับพระองค์ด้วย นั่นหมายความว่าขณะนี้ เราสามารถมีประสบการณ์กับความเป็นจริงของการสิ้นพระชนม์ต่อบาปและอุทธานุภาพในการเป็นขึ้นจากความตายของพระองค์ นั่นจะทำให้คุณเป็นคริสเตียนที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง คุณจะเริ่มเข้าใจบางคำกล่าวของเปาโลซึ่งไม่สามารถเข้าใจได้ ตัวอย่างเช่น กาลาเทีย 2:20 ที่ว่า “ข้าพเจ้าถูกตรึงร่วมกับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่อีกต่อไป แต่เป็นพระคริสต์ที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า” เปาโลกล่าวว่าเขาได้ตายกับพระคริสต์และตอนนี้เขาดำเนินชีวิตโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในชีวิตของพระคริสต์ นั่นเป็นประสบการณ์ของคุณไหม?

วันนี้เป็นวันอาทิตย์อีสเตอร์ หากคุณไม่ได้มีประสบการณ์กับความเป็นจริงของชีวิตของพระเจ้าที่ทำงานอยู่ในคุณ ก็แสดงว่าคุณไม่ได้มีประสบการณ์กับความหมายของอีสเตอร์เลย นั่นคือการมาเป็นคนใหม่ที่ดำเนินตามชีวิตใหม่ (โรม 6:4) เปาโลกล่าวไว้ใน 2 โครินธ์ 5:17 ว่า “ฉะนั้นถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งที่เคยๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”

กลับมาที่เรื่องราวของผม ผมถอดก๊อมน้ำกับน็อตและแหวนรองที่สึกกร่อนออก และตอนนี้เราก็มีก๊อมน้ำเงางามที่ทำงานได้อย่างสมบูรณ์ มันเป็นความรู้สึกที่ดีของความใหม่ คุณมีประสบการณ์อะไรใหม่ในการเป็นคริสเตียนไหม?

ภาระในใจของผม

พระเจ้าทรงเรียกผมมาทำพันธกิจนี้ แต่มันก็เป็นภาระหนักที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิตของผม ผมขอแบ่งปันจากใจจริงของผมว่าเห็นความใหม่ในคริสเตียนน้อยมาก ผมเจอคนที่พูดว่า “ฉันเป็นคริสเตียนที่รับบัพติศมาแล้ว” แต่พวกเขาเหมือนเดิมเหมือนที่เคยเป็นเมื่อก่อน ผมไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง หลังจากหนึ่งปีก็ไม่เปลี่ยน หลังจากห้าปีก็ไม่เปลี่ยน หลังจากยี่สิบปีก็ไม่เปลี่ยน พวกเขาเป็นคนกลุ่มเดียวกันที่มีนิสัยแย่ๆ เหมือนกัน และมีลักษณะนิสัยที่ไม่เป็นมิตรเหมือนที่เคยเป็นมาก่อน แม้เปาโลได้ประกาศไว้ใน 2 โครินธ์ 5:17 เกี่ยวกับการถูกสร้างใหม่ในพระคริสต์ แต่ผมก็แทบไม่เห็นสิ่งใหม่เลย มีแต่สิ่งเก่า

ผมถามตัวเองว่า “ผมทำงานมาทั้งชีวิตเพื่ออะไรหรือ? ผมเสียสุขภาพไปเพื่ออะไร? เพื่อสิ่งนี้หรือ?” ผมมีความพอใจมากขึ้นจากการเปลี่ยนก๊อกน้ำ นั่นเป็นเพราะผมเห็นก๊อกน้ำที่ส่องประกายแวววาวเหล่านี้ กำลังใช้งานได้อยู่ตรงหน้าผม และไม่มีน้ำหยดอีกต่อไป ทุกชั่วโมงในการลงมือทำงานนั้นคุ้มค่าจริงๆ! คุณเคยลองเปลี่ยนก๊อกน้ำไหม? มันเป็นงานที่ยากที่ต้องทำข้างใต้อ่างล้างจานเพื่อจะเปลี่ยนก๊อกน้ำ เพราะมีพื้นที่น้อยที่จะให้คุณทำงานได้ คุณต้องเอาตัวเข้าไปในตู้ใต้อ่างล้างจานจึงจะเอื้อมถึงก๊อกน้ำ หลังจากซ่อมเสร็จผมก็ปวดหลัง แต่เมื่อผมมองดูก๊อกน้ำที่ดูดี ทำงานได้ดี ผมก็จะพูดกับตัวเองว่า “มันคุ้มค่าจริงๆ!”

เมื่อผมทำงานคริสตจักร ผมมักจะพูดคุยโทรศัพท์หลาย ๆ ชั่วโมง ผมก็เหมือนกับนายหน้าซื้อขายหุ้นที่ถือโทรศัพท์สองเครื่อง ข้างละเครื่องในมือ ผมจะพูดว่า “รอสักครู่นะ ผมมีอีกสายเข้ามา” หลังจากเปลี่ยนไปรับอีกสายหนึ่ง ก็มีคนที่สามโทรมา ผมควรทำงานในตลาดหุ้นน่าจะดีกว่า เพราะอย่างน้อยบางครั้งคุณก็ได้รับข่าวดีเกี่ยวกับราคาหุ้นของคุณ แต่ในงานคริสตจักรของผมมีเพียงไม่กี่คนที่โทรหาผมเพื่อบอกข่าวดีกับผม นอกนั้นพวกเขาจะหยิบยกปัญหาและถามว่า “เราจะจัดการกับเรื่องนี้อย่างไร?” พวกเขาหยิบยกหนึ่งปัญหาขึ้นมาถามว่า “เราจะจัดการกับเรื่องนี้อย่างไร?” หลังจากผ่านไปหลายชั่วโมง บางครั้งผมก็พูดว่า “ขอโทษนะ ผมต้องไปหาอะไรดื่มหน่อย ผมคอแห้งมาซักระลอกแล้ว” งานนี้เสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพของคุณ!

ผมเคยบอกคนที่อยู่ในการฝึกอบรมเต็มเวลาว่า “นี่เป็นพันธกิจที่ยากมาก” บางครั้งพวกเขาก็คิดว่าผมพูดเกินจริง แต่ลองถามพวกเขาตอนนี้สิ หลังจากที่พวกเขาได้รับใช้มาสองสามปีแล้ว

เราไม่รังเกียจที่จะจัดการกับปัญหา แต่ถ้าคุณยังคงจัดการกับปัญหาโดยที่ไม่เห็นสิ่งใหม่หรือการเปลี่ยนแปลงเลย คุณก็จะเหนื่อยและท้อใจ

ในงานพันธกิจนั้น เราจำเป็นต้องจัดการกับธรรมชาติของมนุษย์อยู่ตลอดเวลา ผมสามารถบอกคุณได้ว่าธรรมชาติของมนุษย์นั้นตื้อรั้นมากในแง่ของความยากที่จะเปลี่ยน แต่กางเขนสามารถทำลายธรรมชาติเก่าได้ หากคุณยอมให้ทำเช่นนั้น แต่ถ้าคุณไม่ต้องการเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ กางเขนก็จะไม่ทำอะไรให้คุณ คุณจะยึดกับสิ่งเดิม ๆ นิสัยเก่า ๆ ของคุณ อารมณ์ไม่ดีของคุณ ความหงุดหงิดของคุณ

สิ่งที่ผมจะอธิษฐานในวันนี้ก็คือ ที่คุณแต่ละคนจะแสวงหาสิ่งใหม่ที่พระเจ้าทรงมีให้คุณ ให้พระเจ้าทรงตัดสิ่งเก่าออกไปโดยกางเขน สิ่งเก่าอาจจะแข็งเหมือนเหล็ก แต่กางเขนจะตัดมันออก แล้วชีวิตใหม่ของพระเจ้าก็จะเข้ามาในคุณ

ชีวิตใหม่: ความยินดีและความสันติสุข!

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผมได้ดูรายการทางทีวีที่สัมภาษณ์นักเปียโนคอนเสิร์ตที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง ผมจะไม่เอ่ยชื่อของเขาเพราะผมไม่ต้องการจะลบหลู่เขา เขากำลังแบ่งปันเกี่ยวกับชีวิตและลักษณะนิสัยของเขา สิ่งที่เขาพูดในการสัมภาษณ์ครั้งนั้นติดอยู่ในใจของผม เขาพูดว่า “มีอย่างหนึ่งเกี่ยวกับผมก็คือ ผมเห็นเมฆในทุกฟ้าหลังฝน” ที่คุณจะเข้าใจคำกล่าวของเขานั้น คุณต้องเข้าใจคำกล่าวในภาษาอังกฤษที่ว่า “ในทุกเมฆจะมีฟ้าหลังฝน” คือมีความหวังแม้ในสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด แต่นักเปียโนคนนี้กลับพูดตรงกันข้ามว่า เขาเห็นเมฆสีดำในทุกฟ้าหลังฝน พูดอีกอย่างก็คือ เขามีนิสัยในทางลบและมองโลกในแง่ร้าย

ผมเห็นคนแบบนี้ตลอดเวลา ผมจะบอกว่า “นี่วิเศษมาก!” แต่พวกเขาจะพูดว่า “ใช่ แต่ก็มีปัญหานี้ และปัญหานี้” และเมื่อพวกเขาพูดจบ ความยินดีในตัวคุณก็หายไปหมดสิ้น ถ้าคุณมีคนแบบนี้อยู่รอบตัวคุณสักหนึ่งหรือสองคน คุณก็จะอยู่ได้เมฆที่มีมืดมิด วิธีคิดแบบเก่ามีแนวโน้มที่จะดำเนินชีวิตต่อไปในความมืดมิดและความมืดมิด

การเป็นขึ้นจากความตายคือชัยชนะของชีวิตที่เหนือความตาย ความสว่างที่เหนือความมืด และความยินดีที่เหนือความทุกข์ เนื่องจากเปาโลดำเนินชีวิตที่เป็นขึ้นจากความตาย เขาจึงสามารถพูดได้ว่า “จงชื่นชมยินดีอยู่เสมอ!” (1 เธสะโลนิกา 5:16) เขาชื่นชมยินดีเสมอ! หากคุณดำเนินชีวิตอยู่ในความยินดี แสดงว่าคุณกำลังดำเนินในชีวิตแบบใหม่ เพราะความสุขแบบนี้ไม่ได้มาจากโลก แต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานให้คุณ

เรานึกถึงเรื่องราวที่รู้จักกันดีของจอห์น เวสลีย์ซึ่งกำลังนั่งเรือจากอังกฤษไปยังอเมริกาเหนือ ข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกเมื่อสองศตวรรษก่อน เรือไม้ที่เขากำลังนั่งอยู่นั้นเจอกับพายุและกำลังจะจม ผมรู้จากประสบการณ์ตรงของผมว่า พายุในมหาสมุทรแอตแลนติกนั้นน่ากลัว สิ่งที่เปลี่ยนชีวิตของเวสลีย์และทำให้เขากลายเป็นคนใหม่คือ การที่เขาเห็นกลุ่มคริสเตียนบนเรือมีความชื่นชมยินดีและมีสันติสุข ในขณะที่คนอื่น ๆ กำลังตื่นตระหนกเมื่อเผชิญกับความตาย แต่ในหมู่คริสเตียนกลุ่มนี้ ไม่ได้มีความกลัวใดๆ พวกผู้หญิงก็อุ้มลูกๆ ของพวกเธอไว้ และเด็ก ๆ ก็รู้สึกมั่นใจเพราะพวกเขาเห็นพ่อแม่มีสันติสุข เวสลีย์แทบไม่เชื่อสายตาของตัวเองเมื่อเขาเห็นชัยชนะเหนือความกลัวตาย สันติสุขและความชื่นชมยินดีของพวกเขา

ชีวิตของคุณได้สร้างความประทับใจให้กับเพื่อนร่วมงานที่สำนักงานหรือเพื่อนร่วมชั้นที่วิทยาลัยของคุณหรือไม่? มีคุณภาพของชีวิตใหม่อะไรใหม่ที่พูดกับคนรอบตัวคุณ? เว้นแต่ว่าคุณจะตายและเป็นขึ้นกับพระคริสต์ ขอให้สิ่งนี้เป็นประสบการณ์ของคุณ!